La convocatòria de l'Il·lustra'm a Cardedeu acaba aquest divendres

Cardedeu

La convocatòria de l'11a edició de l'Il·lustra'm, impulsada per la Biblioteca Marc de Vilalba de Cardedeu, acaba divendres. Fins aquest dia, els infants d'entre 3 i 12 anys poden fer arribar a la biblioteca el seu conte, poema o cançó. L'escrit no ha de tenir més de 150 paraules perquè durant la diada de Sant Jordi, un il·lustrador en faci un dibuix. Els que ja han confirmat la seva participació són Míriam Garcia Romero, Maria Vidal Agulló, Daniel Camacho Rodríguez, Emma Montoliu, José Barranco, Alba Marina Rivera, Maria Luisa Baena Caparrós, Pol Cunyat Gas, Antonio Tur Torres, Rita Hervàs, Magalí Lladó Morales, Antonio Ramos Pérez i Sergi Portela.

Nova vetllada poètica a l'Anònims amb Joan Gener i Santi Montagud

Granollers

L'artista Jordi Pagès ha organitzat per dijous que ve una nova vetllada poètica a l'Anònims de Granollers. Els protagonistes seran el poeta Joan Gener Barbany, que recitarà nous poemes que podrien formar part d'un futur llibre, i Santi Montagud, que farà una lectura de "lletres barrejades", acompanyades de frases robades amb els anys en diferents parets de vàters catalans. L'organització assegura que serà una sessió estratosfèrica i ultralocal, a càrrec dels dos poetes granollerins. Aquesta és la tercera vetllada poètica que organitza Pagès. Les anteriors van estar protagonitzades per Enric Casasses, la primera, i per Anna Aguilar-Amat i Jaume Arnella, la segona.

Bigues i Riells del Fai farà un Petit Llibre Gegant per Sant Jordi

Granollers

La Biblioteca de Bigues i Riells del Fai ha organitzat la cinquena edició del Petit Llibre Gegant, un llibre il·lustrat a partir dels textos de la població i que es presentarà per Sant Jordi. En aquesta ocasió hi participen Nico Mayolas, regidor de LGTBIQ+, i Andrezj Krupinski, artista de Cardedeu, com a il·lustradors convidats. Durant la diada es podrà veure el resultat final en directe i també a les xarxes socials de la biblioteca.

GRISELDA ESCRIGAS

Esteve Plantada, aquest dimarts amb el nou llibre publicat

Versos fruit de l'emergència

El poeta i periodista Esteve Plantada, de Granollers, publica 'Rastre quimera'

Granollers

Teresa Terradas

La poesia d'Esteve Plantada, poc explícita, plena de simbolismes i amb un punt críptic, torna amb més força que mai amb el seu darrer llibre *Rastre quimera*, que acaba de publicar Llibres del Segle després d'haver guanyat el 34è Premi Cadaqués a Rosa Leveroni. El poeta i periodista cultural de Granollers convida el lector a un nou viatge, a emprendre un trajecte que té el punt d'origen en la tragèdia ambiental de la Conca de pols als Estats Units, però que admet totes les lectures possibles a partir de les diferents capes amb què va bastint cada poema, cada obra. Ell mateix ho reconeix: "M'agrada posar capes, i a partir d'aquí, si algú vol llegir-ho com una mena de discurs de construcció nacional pot fer-ho, o qui vulgui llegir-ho com un diari de pandèmia, també." El ventall és més obert que mai.

Plantada sí que vol deixar clar que tot i que el llibre hagi estat escrit, executat o acabat durant la pandèmia, no és un llibre sobre la pandèmia. "La pandèmia sí que hi és, i l'afecta, però també l'afecten altres coses de la realitat que vivim." La idea del llibre es remunta al 2016, i alguns poemes que ara formen el llibre els va escriure i acabar el 2012. "Quan va arribar la pandèmia vaig prendre consciència d'un món en estat d'emergència. Però aquesta emergència no és única, hi ha la sanitària, la climàtica, l'emergència migratòria, i a Catalunya, la nacional. Per tant, és un llibre fruit i que parla d'aquestes emergències i d'aquestes situacions estranyes."

L'embrió del llibre s'ha d'anar a buscar en les ganes que tenia el poeta des de feia temps de parlar de la Conca de pols, el *dust bowl*, "la primera tragèdia climàtica mediambiental provocada per l'home". Va ser una tempesta de pols que va causar un gran flux migratori, de gent que va haver de deixar casa seva per marxar cap al sud. Quan va arribar la pandèmia, va aflorar de nou aquesta idea, "de migrants, de gent que es mou", i va anar estirant el fil per veure com podia desenvolupar-la.

Ho va fer a través d'una quarantena de poemes que va embastar per donar forma a aquest nou llibre, estructurat com un viatge i dividit en tres parts, en què l'autor convida el lector acompanyar-lo en aquesta fugida, en un trajecte ple de versos que prenen diferents formes. La primera part comença amb el poema "Conca de pols", que també era el títol inicial del llibre quan va guanyar el premi Leveroni i que després Plantada va canviar perquè no li feia el pes. És un moment per situar el lector, per introduir el tema de l'impacte ambiental, "digues-li conca de pols o pandèmia", De seguida, però, el llibre ja aborda el tema de marxar. Ho fa en el segon poema, "De fugir", on parla de "caminar per establir ponts". El segueixen d'altres com "L'àngel exterminador", "Paràsits" –inspirat en les olors i la pel·lícula del mateix títol– o "La terra promesa", el poema més llarg del llibre, presentat com una lletania i incidint més en la fugida: "Viure és fugir. Viure és fugir i rebotar contra el dubte..."

El trajecte continua fins una segona part, que remet a l'origen de la conca de pols, cent anys enrere, amb la conquesta de l'oest, "quan l'home va colonitzar unes terres amb unes pràctiques poc bones, i que anys després, en rebel·lar-se aquesta terra, va provocar la tempesta de pols. Quan es va fer la conquesta hi havia uns indis, una aborígens, i això em remet al fet de la resistència". Són poemes fruit d'aquesta imatgeria i amb una temàtiques més concretes, des d'"Emboscada" o "Com una trinxera" fins a "Tam-tam", un poema marcat pel ritme, o "Río Grande".

D'aquests versos es passa als que conformen la tercera part, la més curta, i en què plasma el final del trajecte. "Aquesta final és d'una transcendència màxima, sense ser alliçonador, però m'agradava acabar el trajecte amb una connexió que va més enllà de nosaltres." Aquesta connexió s'ha de buscar en el darrer poema "El senyal wow! Una quimera extraordinària", dividit en vuit parts, i que lliga amb el principi del llibre, on es pot veure la transcripció del senyal Wow, que va fer l'any 1977 el telescopi Big Ear, que mirava el cel i recollia sons per comprovar si hi havia comunicació extraterrestre.

Plantada volia acabar en positiu aquest trajecte, i ho ha fet amb poemes molt reflexius, que parlen d'amor, com "Lennon & McCartney", que fa referència a "una història d'amor malavingut, però al cap i a la fi, d'amor, o "Cant Espiritual". En aquest cas, l'autor reconeix que tenia ganes de dir *T'estimo* dins un poema però sense que sonés cursi, i aquí ho ha aconseguit, al mateix temps que dona un missatge d'esperança, de tirar endavant "malgrat tot".

Premi que il·lusiona

Granollers

Amb *Rastre quimera*, primer titulat *La conca de pols*, Plantada va guanyar al setembre el 34è Premi Cadaqués a Rosa Leveroni, un fet que li va provocar una especial il·lusió. "Era un dels quatre o cinc premis que sempre havia pensat que m'agradaria guanyar, és un premi històric que ha guanyat gent com Dolors Miquel o Carles Hac Mor." A més, afegeix el poeta, té la singularitat que hi ha molta paritat entre els guanyadors homes i dones, "cosa inèdita", i que es dona a Cadaqués, un lloc especial.